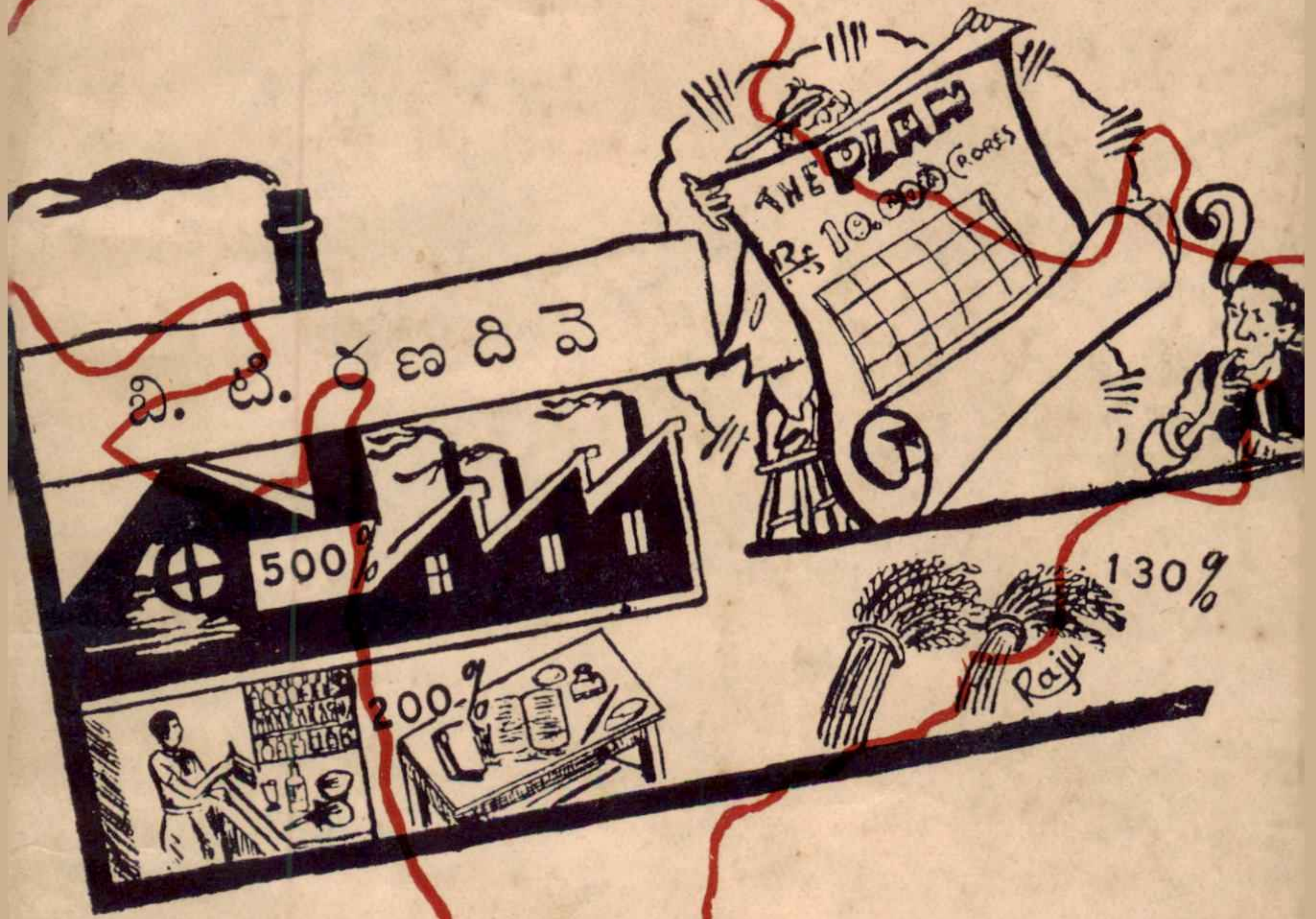

శ్రీ వేమన శ్రీ గంగాధర
తలవ్రాలు

తాతా బిర్లా హాస్

అనువాదం :

ఆనంద మోహన్

ప్రజాశక్తి కార్యాలయం - బెజవాడ

C2

తాతా - బిర్లా

3 + 1175

రచన

బి. టి. రణదివే

అనువాదం

ఆనందమోహన్

ప్రజా శక్తి కార్యాలయం

:: బెజవాడ ::

౫

ప్రజాశక్తి ప్రచురణ నెం. 61
ఏప్రిల్ 1944

మూ ద ణా లు

ప్రజాశక్తి ప్రెస్
బెజవాడ

పరిచయం

భారత పరిశ్రమల యజమానులలో ముఖ్యులగు శాతా - బిర్లా మొదలగువారు భారతదేశ పారిశ్రామికాభివృద్ధికి ఒక 15 ఏండ్ల ప్లాను తయారుచేశారు. ఆ ప్లాను దేశీయ ప్రతికలన్నిటిలోనూ ప్రకటించబడింది. అనేకమంది దానిపై తమ అభిప్రాయాలనుకూడ ప్రకటించారు.

ఈ చిన్నపాతంలో ఆ ప్లాను మార్క్సిస్టు దృక్పథాన్నించి సాకల్యంగా చర్చించబడింది. ప్రధాన పరిశ్రమల నిర్మాణం వైననే భారత పరిశ్రమల భవిష్యత్తు వుందని యీ ప్లాను నిర్మాతలు సరిగానే గుర్తించారు. కాని పరిశ్రమలు వ్యక్తిగత ఆస్తిగానే వృద్ధిచేయని సూచించారు; ప్రజాసామాన్యంయొక్క కొనుగోలుశక్తి వృద్ధిచేయడానికి, న్యాయమైన వివక్షానికి సూచన లివ్వలేదు; ఇన్ ఫ్లేషన్ ద్వారా (కరెన్సీ అచ్చువేయడం ద్వారా) బుస్సు సృష్టించాలన్నారు. ఈ ముఖ్య లోట్లవల్ల 15 ఏండ్ల ప్లాను అచరణ యోగమైనదికాదు. ప్రజాసామాన్యం అనేక చిక్కుల పాలవుతుంది.

కామ్రేడ్ రణదివే ప్లానులోని లోట్లన్నిటినీ స్పష్టంగా వివరించాడు. కాంగ్రెసు షనర్ ప్లానింగ్ కమిటీ అధ్యక్షుడుగా జహ్వరలాల్ నెహ్రూ ఉపన్యాస భాగాలను క్రోడీకరించాడు. నెహ్రూ ఆశయాలతో పోల్చిచూచి, ఈ ప్లానులో సూచించబడిన పద్ధతులు ప్రజాపద్ధతు లెలాగావో నిరూపించాడు. పాఠకులు యీ పుస్తకంలోని 15 ఏండ్ల ప్లానులోని లోట్లను తెలసికొంటారని, భారతపరిశ్రమాభివృద్ధి ఏపద్ధతులపై వుండాలో గ్రహించుతారనీ, ఆశించుతాము.

2

విషయ సూచిక

	పేజీ
1. ప్రణాళికలోని ప్రధాన విషయాలు.	1
2. ఇదొక జాతీయ ప్రణాళికయేనా ?	5
3. పరిశ్రమలు యెవరిపరిమై యుండాలి ? (Ownership of Industry)	9
4. వ్యవసాయం.	11
5. ఫైనాన్సు.	15
6. ఇదొక అంకెల ప్రణాళికగా మాత్రమే తయారైంది. (A plan of figures)	21

జాతీయ జాతీయ
ప్రజాశాసనసభ

1. ప్రణాళికలోని ప్రధాన విషయాలు

సర్ ఫురపోజ్తమవాన్ రాకుర్డాన్, జె. ఆర్. డి. తాతా, జి. డి. బిర్లా దలాల్ మొదలైన ప్రముఖ భారతీయ పారిశ్రామికవేత్తలు ఈ మధ్యనే భారతదేశాధికారికాభివృద్ధి కొరకు ఒక ప్రణాళికను ప్రచురించారు. ప్రభుత్వంకూడ యేవోకొన్ని ప్రణాళికలను ప్రచురిస్తూనేవుంది కొంతకాలంనుంచి. కాని, ప్రభుత్వంయొక్క స్వార్థం, సంకుచితత్వం, వీటిలో కూడ పూర్తిగా ప్రతిబి బిస్తున్నాయి. యుద్ధం ఆఖరైనాక యీ సైనికులందరికూ పని గల్పించడం యెలాగ? యిదీ యీ ప్రణాళికలు సాధించబూనిన మహాసమస్య. పోతే భారతదేశపు రైతును ప్రపంచ మార్కెట్టులోని కాకర్షించుటకు, ఇక్కడ వుత్పత్తి అయ్యే ముడిపదార్థాలు చవకగా యెగుమతిఅయే అవకాశాలు కల్పించుటకూ, దేశం అంతటా లక్షల కొలది మైళ్ళు రోడ్లు నిర్మించుటకూడ ప్రణాళిక తయారుచేశారు. ప్రభుత్వం యింతకన్న ముందుకు వెళ్లుటకు సాహసించలేక పోయింది. యంత్రముల నుత్పత్తిచేసే పెద్ద పరిశ్రమల ఆభివృద్ధికి ప్రాధాన్యతనిచ్చే యీ తాతా-బిర్లా ప్లాను చూశాకైనా భారత ప్రజానీకమును సర్వకాలం బూకరించి మోసంచేయడం సాధ్యం కాదనే విషయం ప్రభుత్వం గుర్తించక తప్పదు.

15 సంవత్సరాలలో మొత్తం జాతీయాదాయం మూడురెట్లు యెక్కువచేయాలి. ఇదీ యీ ప్లానుయొక్క ఆశయం. ప్రస్తుతం మన జాతీయాదాయం 2,200 కోట్ల రూపాయలు. 15 సంవత్సరాల తర్వాత యిది 6,600 కోట్ల రూపాయలకు పెరగాలన్నమాట. ఈకాలంలోనే జనసంఖ్యలోకూడ కలిగే అభివృద్ధినికూడ రెక్కలోకి తీసుకుంటే, జాతీయాదాయం మూడురెట్లు పెరిగితే, సగటున మనిషియొక్క ఆదాయం రెట్టింపు అవుతుందన్నమాట. (రూ. 65 నుండి రూ. 135 కు పెరుగుతుంది.)

ఈ ప్రణాళిక ప్రకారం జాతీయాదాయం మూడురెట్లు యెక్కువ చేయాలంటే, పరిశ్రమలద్వారా వచ్చే ఆదాయం 5 రెట్లు పెరగాలి; వ్యవసాయాదాయం $1\frac{1}{3}$ రెట్లు (133) పెరగాలి. ప్రజాహిత వృత్తులు (అనగా డాక్టర్లు, లాయర్లు, ఉద్యోగులు వగైరా పన్నికు సర్వీసులవల్ల, వచ్చే ఆదాయం రెండు రెట్లు యెక్కువ కావాలి. ఇప్పుడు మన జాతీయాదాయంలో 100 కి 17 వంతులు మాత్రమే పరిశ్రమలనుండి, 100 కి 13 వంతులు వరకు వ్యవసాయంనుండి, 100 కి 20 వంతులు యితర సర్వీసెస్ నుండి వస్తుంది. ఈ ప్లాను ప్రకారం 15 సంవత్సరాల తర్వాత మన జాతీయాదాయంలో 100 కి 35 వంతులు పరిశ్రమలనుండి 40 వంతులు వ్యవసాయంనుండి, 25 వంతులు సర్వీసెస్ నుండి రావాలి. అంటే 15 సంవత్సరాల ఆఖరుకు పారిశ్రామిక

త్పత్తినుండి వచ్చే ఆదాయం 22.40 కోట్ల రూపాయలుంటుంది. వ్యవసాయంనుండి 2870 కోట్ల రూపాయలు, సర్వీసెస్ వలన 1,450 కోట్ల రూపాయలు—మొత్తం 6,600 కోట్ల రూపాయలు; అంటే సగటున భారతీయుని ఆదాయం 135 రూ. కు పెరుగుతుంది.

ప్రణాళికలో, ప్రధానమైన పెద్దపరిశ్రమలకు (Basic Industries) ప్రముఖస్థానం యివ్వబడింది. పవర్, మైనింగు, మెటల్జీ, వివిధరకములైన యంత్రాలు, రసాయనికపదార్థాలు, యుద్ధపరికరాలు, రవానా(ట్రాన్స్పోర్టు)రైల్వేయింజన్లు, నౌకానిర్మాణం, మోటారు కార్లు, విమానాలు మొ॥వాటి నుత్పత్తి చేసే పరిశ్రమలను త్వరితంగా స్థాపించి, అభివృద్ధిచేయుటకు చాలా ప్రాధాన్యత యివ్వబడింది. దానితోబాటు ప్రజోపయోగకరవస్తువుల నుత్పత్తి చేసే (Consumption goods Industries) బట్టల మిల్లులు, తోలు పరిశ్రమ, కాగితపు పరిశ్రమ, నూనె వుత్పత్తి, మొదలగునవికూడ అభివృద్ధి చేయబడాలన్నారు.

పరిశ్రమలనుండి వచ్చే ఆదాయం 2.240 కోట్ల రూపాయలుండాలంటే 4.480 కోట్ల రూపాయల మూలధనం అవసరమని అంచనావేశారు. మూలధనానికి, సంవత్సరాదాయానికి మధ్య రేషియో 2 : 1 కన్న యెక్కువ వుండదనే వుద్దేశం (Assumption) మీద నాధారపడి యీ అంచనా వేయబడింది.—కాని యదార్థవిషయాలు (Facts) యీ వుద్దేశాన్ని బలపరుస్తున్నాయని గట్టిగా చెప్పడానికి వీలేదు. ఈ అంచనాయే సరియైనదిగా తీసికొన్నప్పటికీ మనం సేకరించవలసిన మూలధనం అపారమైనదని గుర్తించకతీరదు. ఎందుచేతనంటే, యుద్ధానికి పూర్వంవరకూ యంతకాలంగా మన పరిశ్రమల్లో—రైల్వేలు, రహదారులు మినహాయించి పెట్టబడిన మూలధనం 700 కోట్ల రూపాయలు మాత్రమే. అంటే యీస్థాను ప్రకారం కావలసిన మూలధనంలో ఆరోవంతుకన్నాకూడ తక్కువ. ఒక్కమారుగా 15 సంవత్సరాల్లో దానిని, రు. 4,480 కోట్ల వరకూ పెంచాలి.

వ్యవసాయోత్పత్తిని 133% యెక్కువచేయుటకుగాను 1.240 కోట్ల రూపాయల పెట్టుబడిధనం అవసరమన్నారు. వ్యవసాయోత్పత్తి నధికంచేయుటకు వారు సూచించిన ప్రధాన మార్గాలు, కొత్తకాల్వలు మొదలైన నీటిపారుదల సౌకర్యాలు కల్పించుట (Irrigation) సాయిల్ కన్సర్వేషన్, కొత్తభూములను వ్యవసాయంలోనికి తెచ్చుట, (Extending the area of cultivation) ఇవిగాక ముక్కలుగావున్న భూముల్ని కలిపి పెద్ద వ్యవసాయక్షేత్రాలుగా తయారుచేయడం (Consolidation of holdings) సహకార పద్ధతులమీద వ్యవసాయం నడిపించడం, మొదలగువాటిని గురించికూడా సూచించారు. కాని, పైవాటికే ప్రాధాన్యత యివ్వబడింది. రైల్వేలు, రోడ్లు, నౌకామార్గాలు మొదలైన రాకపోకల సౌకర్యాల నిర్మాణానికి, కావలసిన మూలధనం 940 కోట్ల రూపాయలని అంచనా వేయబడింది. విద్యాభివృద్ధికి (నిర్బంధ ప్రాథమిక, వయోజనవిద్యకు; సెంకడరీ, యూనివర్సిటీ, టెక్నికల్ (సాంకేతిక) విద్యలకు కలిపి) రు. 490 కోట్లవసరంఅన్నారు. ఆరోగ్య వైద్యశాలలకొరకు (జనరల్, ప్రసూతి వైద్యశాలలు, డిస్పెన్సరీలకు, ప్రత్యేక

చీకిత్సాశాలలకు కలిపి) 4,50 కోట్ల మూలధనం కావాలన్నారు. ప్రతిమనిషికి సగటున కనీసం 100 చతురపుటడుగుల స్థలమైనా వుండేలా గృహనిర్మాణం (Housing) చేయుటకు 2,200 కోట్ల రూపాయలవసరం అని అంచనావేశారు. మొత్తం మూలధనం 10 000 కోట్ల రూపాయలు - అంటే యీయుద్ధ పూర్వకాలం అంతలో మనపరిశ్రమల్లో-ట్రాన్స్ఫర్మమినహా - పెట్టిన మొత్తం మూలధనానికి 14 రెట్లన్నమాట.

మొత్తం ప్లానును గురించి అనేక అభిప్రాయభేదాలు ఉండవచ్చును. అందరి ప్రతి విషయంమీదా యేకాభిప్రాయం వుండకపోవచ్చు. కాని, "ప్రధానపరిశ్రమల నభివృద్ధిచేయుటకే అతి ప్రముఖస్థానాన్నివ్వాల"నే విషయంలో భారత ప్రజానీకంఅంతా యీ ప్రణాళికా నిర్మాతలతో యేకీభవిస్తుంది. కెమికల్సు, యంత్రాలు, మోటార్లు, విమానాలు, ఇంజనీరింగు, మైనింగు మొదలగు పరిశ్రమలయొక్క అవశ్యకతను ప్రజలముందుంచి, ఆ పెద్ద పరిశ్రమలకు దేశీయార్థిక వ్యవస్థలో వుండవలసిన అతి ప్రముఖస్థానాన్ని వారిచే గుర్తింప చేయడంలో యీనిర్మాతలు కృతకృత్యులయ్యారు. 'యుద్ధానంతర ఆర్థిక పునర్నిర్మాణం' గురించి ప్రభుత్వంతరపున వెలువడుతూన్న వివిధస్కీములను సరియైన దృక్పథంతో పరీక్షించుటకు యిదొక గీటురాయిగా వుపయోగిస్తుంది. పెద్ద పరిశ్రమల అభివృద్ధికి ప్రముఖస్థానాన్నివ్వని యేస్కీమూకూడ దేశీయార్థికాభివృద్ధికి తోడ్పడజాలదు.

మన దేశంలో అడుగుపెట్టినది మొదలు బ్రిటిషు సామ్రాజ్యవాదం భారతదేశ పారిశ్రామికాభివృద్ధిని బలవంతంగా అరికట్టింది. ఈవిధానం ముఖ్యంగా, పెద్ద ప్రధానపరిశ్రమల విషయంలో (అంటే యంత్రాలు మొదలగువాటి నుత్పత్తిచేసే Basic Industries) స్పష్టంగా కన్పిస్తుంది. ఈ ప్రధానపరిశ్రమలు మన దేశంలోనే అభివృద్ధి చెందినట్లయితే యంత్రాలు, యింకా యితర ముఖ్యపరికరాలకొరకు మనం ఇంగ్లండుపై ఆధారపడవలసిన దుస్థితి తొలగిపోతుంది. కాని అట్టిపరిస్థితి బ్రిటిషు పెట్టుబడిదారులకు, పరిశ్రమలకు, నష్టదాయకం కనుక బ్రిటిషు ప్రభుత్వం ఆపరిశ్రమలు ఋండియాలో అభివృద్ధిచెందకుండా అరికట్టింది. పెద్దపరిశ్రమలను నెలకొల్పుటకు అవకాశంకల్గిన ప్రతి సమయంలోనుకూడా ప్రభుత్వం అడ్డుతగిలి ఆటంకాలు కల్పించి, ఆ అవకాశాన్ని బుద్ధిపూర్వకంగా జారవిడిచేది. 'భారత దేశం ముడిపదార్థాలనుమాత్రమే వుత్పత్తిచేసే వ్యావసాయికదేశంగానే వుండాలి' అనే తమ దృఢనిశ్చయాన్ని, స్వలాభప్రేరితమైన విధానాన్ని, యెన్నోసార్లు వెల్లడించింది ప్రభుత్వం. మోటారుకార్ల నుత్పత్తిచేసే పరిశ్రమ (Automobile Industry) విషయంలో ప్రభుత్వంచెప్పిన కుంటిసాకులూ, పెట్టిన అడ్డంకులూ అందరకూ తెలిసినవే. నేటి అనుకూల పరిస్థితులలోకూడ ఆ పరిశ్రమను మనదేశంలో స్థాపించలేకపోవుటకు ప్రభుత్వమే కారణం అనడంలో సందేహంలేదు. యుద్ధావసరాలను నిర్లక్ష్యం చేయడానికై నా అంగీకరిస్తుందికాని, తన స్వార్థవిధానాన్నిమాత్రం వదలిపెట్టలేకుండావుంది. రోజర్సుమిషన్లో ప్రాబల్యంవహించి, ఇండియాలో యేవీ కొత్త భారీపరిశ్రమలను (Heavy Industries)

స్థాపించకూడదని నిర్ణయించింది. యుద్ధంపేరుచెప్పి అభివృద్ధిని పూర్తిగా అరికట్టింది. జపాను వ్యతిరేకయుద్ధంలో మనదేశం ప్రధాన కీలకస్థానమైయున్నప్పటికీ, నైన్యాల అవసరాలను తీర్చుటకై నా మనదేశంలో పెద్దపరిశ్రమల స్థాపన అత్యవసరమైనప్పటికీకూడ, ప్రభుత్వం తన స్వార్థవిధానాన్నే కొనసాగించింది. అమెరికన్ గ్రేడిమిషన్ సూచించిన కొద్దిమార్పులను కొనసాగించుటకుకూడ నిరాకరించింది. నైన్యాలకు వెంటనే అత్యవసరంగా కావలసిన అవసరాలు అందకుండావుండే ప్రమాదపరిస్థితికై నా వొప్పుకుందికాని, ఆసూచనలనుమాత్రం అంగీకరించలేదు. బ్రిటిషు సామ్రాజ్యవాదయొక్క విధానం రెండుమాటల్లో చెప్పాలంటే యిది : “ఇండియాలో మాత్రం యేఒక్క పెద్దపరిశ్రమకూడా వుండకూడదు.”

బ్రిటిషు సామ్రాజ్యవాదుల స్వార్థవిధానం ధర్మమా అని భారతదేశ ఆర్థికనిర్మాణం యెట్టి అభివృద్ధి లేకుండా నిలచిపోయింది. ఏండ్లు గడచినకొలదీ దేశంలో దారిద్ర్యం, అసౌఖ్యం, యెక్కువౌతున్నాయి. భారతదేశం బ్రిటిషు పెట్టుబడిదారుల దయాధర్మభిక్షమీద నాధారపడవలసిన దౌర్భాగ్యపరిస్థితి యేర్పడింది. పెద్ద పరిశ్రమలు, యంత్రాలను, పరికరాలను ఉత్పత్తిచేసే పరిశ్రమలు; మోటార్లు, విమానాలు, కెమికల్స్, విద్యుచ్ఛక్తి యంత్రాలు తయారుచేసే పరిశ్రమలు మనదేశంలో నెలకొల్పబడిననాడే మనం ఆర్థిక బానిసత్వంనుండి, విదేశీ పెట్టుబడిదారుల దోపిడీనుండి, విముక్తులమౌతాము. మన సహజ సంపద నుపయోగించుకొని ఆర్థికజీవితాన్ని అభివృద్ధి చేసికోగలుగతాము. అందుచేతనే మనం భారీ పరిశ్రమలు నెలకొల్పబడవలెనని కోరుతున్నామంటే, విదేశీయుల దోపిడీ విధానం, మన ఆర్థిక బానిసత్వం, నశించాలని కోరుతున్నామన్నమాట.

నేషనల్ స్లానింగుకమిటీ ముందు పండిట్ నెహ్రూ చెప్పినట్లు:

“స్లానింగుకమిటీని నియమించిన తీర్మానంలోనే, పెద్ద కీలకపరిశ్రమల, (Heavy key Industries) మధ్యరకపు పరిశ్రమల (Medium Scale Industries) గృహపరిశ్రమల అభివృద్ధికొరకు విధానాలను సూచించవలసిన బాధ్యత మనమీద వుంటుంది. దేశం పారిశ్రామికంగా అభివృద్ధి చెందనంతకాలం, ఆర్థిక పునరుజ్జీవనం సాధ్యపడదని ఆ తీర్మానం స్పష్టంగా చెప్తుంది. అందుచేత పారిశ్రామికాభివృద్ధిని త్వరితగతినే కల్గించాలి. కీలక పరిశ్రమలు యెప్పుడు, యెక్కడ స్థాపింపబడాలి - అదికూడ మన సూచించవలసియుంది” (4 జూన్, 1939)

(74 వ పేజీ - రెడ్ బుక్ నం - 1. నేషనల్ స్లానింగుకమిటీ)

అందుచేత, పెద్ద భారీ పరిశ్రమల అభివృద్ధికి ప్రధానస్థానాన్నివ్వడంలో, యి ప్రణాళికా నిర్మాతలు, భారతజాతి అంతటియొక్క కోర్కెను - అతిప్రధానమైన కోర్కెను వెల్లడించారనడంలో సందేహంలేదు. ఈ పరిశ్రమలకు ప్రాధాన్యతనీయని స్కీములన్నీ కళ్ళనీళ్ళు తుడవడానికితప్ప పనికిరావనీ, అట్టిస్కీములు అసలు సమస్యనే మరచిపోయి పైపూతలుగామాత్రమే వుంటాయనీ, వీరు తద్వారా స్పష్టపరచారు.

2. ఇదొక జాతీయ ప్రణాళికయేనా?

అయినా, దీనిని ఆర్థిక పునరుద్ధీననం కల్పించే జాతీయ ప్రణాళికయని అతిగా పొగడ్డంలో అర్థంలేదు. ఈ ప్రణాళిక నేషనల్ ప్లానింగుయొక్క ప్రాథమిక సూత్రాలనే విస్మరించింది. తప్పుడు పూహల (Assumptions) మీద నాధారపడింది. దేశంయొక్క ఆర్థికాభివృద్ధికే ఆత్మహత్యాకరమైన సంకుచిత దృక్పథాన్ని - కొన్నియెడల అభివృద్ధి నిరోధకమైన దృక్పథాన్ని కూడ - యిది వ్యక్తపరుస్తుంది. ఈ విషయాలు యెంత స్థూల దృష్టితో చూసేవాడికైనా కన్పిస్తాయి యీ ప్లానులో.

1938 లో మంత్రివర్గాల సమావేశంలో నియమింపబడిన నేషనల్ ప్లానింగు కమిటీ గుర్తించిన సూత్రాలను అంగీకరించడంలోగాని, వాటిని తమ ప్రణాళికలో వుపయోగించుటలోగాని యీ పారిశ్రామికవేత్తలు అతి పీనాసితనం చూపించారు. పండిట్ జవహర్ లాల్ నెహ్రూ ఆవ్యర్థంక్రింద నేషనల్ ప్లానింగు కమిటీ, సక్రమ - ఆర్థికాభివృద్ధి కవసరమైన ప్రధాన సూత్రాలను స్పష్టంగా సూచించింది.

ప్లానింగు తుదనెగ్గాలంటే ముఖ్యంగా వుండితీరవలసిన రాజకీయ పరిస్థితిని గురించి పండిట్ నెహ్రూ యిలా అన్నాడు :

“ప్రణాళికను తయారుచేస్తున్నవారికి దానిని ఆచరణలో పెట్టుటకు కూడ పూర్తియైన అవకాశాలున్ననాడే అది సఫలమౌతుంది. లేకపోతే ఆ ప్రణాళిక వాస్తవిక పరిస్థితులతో యెట్టి సంబంధమూలేని శుష్కపాండిత్య ప్రకర్షగా మాత్రమే వుండిపోతుంది. అందుచేత ప్లానింగు జయప్రదమవ్వాలంటే, వుండవలసిన ప్రధాన పరిస్థితి, దేశానికి సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యం, ఏదేశీయుల పెత్తనం తొలగిపోవుట.” (జూన్ 4-1939)

(78 పేజీ, 4, 5 పేరాలు రెడ్ బుక్ నెం. 1. నేషనల్ ప్లానింగు కమిటీ.)

ప్రణాళిక నాచరణలో పెట్టుటకు ప్రభుత్వ అధికారం అవసరమనే విషయాన్ని యీ ప్రణాళికా నిర్మాతలు కూడ అంగీకరిస్తారు. కాని ఆర్థిక విషయాలలో పూర్తి స్వాతంత్ర్యం కలిగియుండే జాతీయ ప్రభుత్వం వుంటే చాలని వారు సంతృప్తిపడుతున్నారు.

రాష్ట్రీయ స్వపరిపాలనలో ఫిస్కల్ ఆటానమీ (Fiscal Autonomy) యొక్క నిజస్వరూపం, బైటపడింది. ఇప్పుడు వీరు చాలనుకొంటున్న ‘ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యానికి’ (Freedom in Economic matters), పాత ఫిస్కల్ ఆటానమీకి యేమీ తేడా లేదు; దాని మారురూపమే యిది. అటువంటపుడు, వీరు సంపూర్ణ రాజకీయ స్వాతంత్ర్యం

త్ర్యంమాట వదిలిపెట్టి. అర్థిక స్వాతంత్ర్యాన్ని పట్టుకు పాకులాడ్డంలోనే వీరి సంకుచిత (Conservative) దృష్టి వెల్లడౌతుంది. వారి సూచనల్లో వెల్లడైన సంకుచిత విధానానికి కూడ రాజకీయవిషయాల్లో వారికిగల సంకుచితత్వమే (Conservatism) కారణమని చెప్పాలి. ఈ దృక్పథమేకనక చివరవరకూ పనిచేసినట్లయితే అర్థికాభివృద్ధి క్రమబద్ధంగా జరుగుటకుగల అవకాశాలన్నీ నాశనమైతీరుతాయి. ఈ ప్రణాళిక, మార్పులుజరిగే సంచికాలానికి (Transitional Period) సంబంధించినది మాత్రమేఅనీ. అందుచేత వారి దృక్పథంకూడ సరియైనదేననీ వారివాదన. దాని నంగీకరించినప్పటికీ వారిమీద నింద పూర్తిగా తొలగిపోదు. ఎందుచేతనంటే స్వతంత్ర భారతదేశంయొక్క అర్థిక నిర్మాణం యే ప్రధానావసరాలకొరకు ఏ ప్రాథమిక సూత్రాలపై నిర్మింపబడుతుందో, అసూత్రాలకు అనువర్తించేలాగే వుండాలి సంచికాలంలో జరిగే స్థానింగుకూడా.

“ఈనాటి పరిస్థితులలోకూడ, మనదేశపు సహజ సంపదను అభివృద్ధిచేసి, మన ప్రజల పరిమాణాన్ని హెచ్చించుటకు తోడ్పడే విధానాలను, చర్యలను అవలంబించుటకు మనం తీవ్రమైన కృషిని చేయవలసివుంది. అయితే ఆ ప్రయత్నాలన్నీకూడ, అకృషి అంతా, మనం స్వతంత్ర భారతదేశంకొరకు తయారుచేసిన స్థానును సత్వరంగా సాధించుటకు తోడ్పడేవిగా వుండాలి. నేటి మనకృషి ప్రయత్నాలు, మన రాజకీయాధికారం మీదగల నిర్బంధాలను సాధ్యమైనంతవరకు తొలగించడంగాని, శక్తి విహీనం గావించుటంగాని చేసేవిగావుండాలి. అంతేకాని, స్వప్రయోజనం కాంక్షించే మూలాలను (Vested interests) కొత్తగా సృష్టించేవిగావుండరాదు. నేటి మన కృషి, మనం అవలంబించే విధానం కొత్త తప్పుడు పంథాలకు దారితీసేవిగా వుండరాదు. ఎందుచేతనంటే యివన్నీ మన పూర్తి ప్రణాళికను జయప్రదంగా పూర్తిగా, అమలు పరుచుటకు, ప్రజలమైన ఆటంకాలుగా తయారుకాగలవు. ఆప్రమాదాన్నిగుర్తించి మనకృషిని సరియైన మార్గాన నడిపించవలసి యుంటుంది.

(78 వ పేజీ, పేరా 8, రెడ్ బుక్ నెం 1)

పండిట్ నెహ్రూయొక్క యీ హెచ్చరికను మన పారిశ్రామిక వేత్తలు గుర్తించారా? నేడు మనల నెదుర్కొంటూన్న దోషాలు ముందు ముందు యింకాబలపడి, తీవ్రమైన, దాటరాని, అడ్డంకులుగా తయారవకుండా చేయుటకు తగిన జాగ్రత్తలను తమ స్థానులో తీసుకొన్నారా? పోనీ, తాము సాధించబూనిన ఆశయాలైనా పూర్తిగా నెరవేరుటకు తగిన జాగ్రత్త వహించారా? ఈ ప్రశ్నలన్నిటికీకూడ “లేదు, లేదు” అనే జవాబే కనిపిస్తుంది.

మన ప్రజల జీవితపరిమాణాన్ని యెక్కువచేయుట - 15 సంవత్సరాలలో ద్విగుణీకృతంచేయుట - ఇదీ మన పారిశ్రామిక నాయకులు సాధించబూనిన ఆశయం. అయినా కూడ, జాతీయాదాయం యేవిధంగా విభజింపబడాలి అనే అతి ప్రధానమైన సమస్యను

(The question of distribution) పూర్తిగా విస్మరించారు. తమకేం పట్టనట్టు, 'ఆసమస్యను మేము చర్చించడంలేదు' అని వూరుకున్నారు. దానిని ముందెప్పుడో చర్చిస్తాం అన్నారు.

జీవితావసరాలకు సరిపడే కనీస జీతం. * సోషల్ సెక్యూరిటీ, ప్రతిపౌరునికి కనీస జీవితావసరాలను తీర్చడం మొదలైనవాటిద్వారా జాతీయసంపద ప్రజలమధ్య న్యాయంగా విభజింపబడాలి. ఇవేమీలేకుండా, ప్రజల జీవిత పరిమాణాన్ని యెక్కువచేయుట అసంభవం. ఉత్పత్తితోబాటు యీవిభజన (Distribution) కూడ ఒక చక్కటి నిర్ణీతమైన స్థాను ప్రకారం నడవాలి. లేకపోతే ప్రజలందరి సౌఖ్యం, సంపద అభివృద్ధి చెందుటకు బదులుగా, కొద్దిమంది ధనవంతులు యింకా ధనవంతులుకావడం, మిగతా ప్రజాసామాన్యం మునుపటికన్నకూడ దరిద్రులు కావడం తటస్థించవచ్చు. ఏ పెట్టుబడిదారీదేశాన్ని చూచినా యిదే అనుభవం మనకు కన్పిస్తోంది. సమగ్రమైన యే ప్రణాళికతోనూకూడ అనుసరింపకూడని తప్పుడు విధానములు, అని పండిట్ నెహ్రూ చెప్పినది దీనిని గురించే. అందుచేతనే నేషనల్ ప్లానింగు కమిటీ ఉత్పత్తి, విభజన, వినిమయం, (Consumption) పెట్టుబడి (Investment), వ్యాపారం (Trade), ఆదాయం, సోషల్ సెక్యూరిటీ, యింకా వీటితో సన్నిహిత సంబంధంకల్గియుండే యెన్నో యితర విషయాలను సమగ్రంగా చర్చించింది. అందుచేతనే నేషనల్ ప్లానింగు కమిటీ - కరాచీ కాంగ్రెసులో ఆమోదింపబడిన ప్రాథమిక హక్కుల (Fundamental rights) తీర్మానాన్ని ప్రాతిపదికగా తీసికొని ప్రజాసామాన్యానికి సుఖజీవిత పరిస్థితులను కల్పించే విధంగా విభజనను (Distribution) కొన సాగించుటకు మార్గాలను సూచించారు.

అందుచేత, విభజనను (Distribution) విస్మరించే యే ప్రణాళికా, జీవిత పరిమాణాన్ని హెచ్చించుటకు తోడ్పడే ప్రణాళిక కాజాలదని స్పష్టమౌతుంది; అటువంటి దానిని ఆర్థికాభివృద్ధికొరకు 'ప్రణాళిక' అని పిలవడానికి వీలేదు. ఏదో కొత్తగాస్థాపింపబడిన కంపెనీయొక్క 'ప్రోస్పెక్టుసు'కి దీనికి అట్టే తేడా లేదనవలసి వస్తుంది.

* దేశంలోని ప్రజలకు తగినవనిని కల్పించుట, అశక్తులైన ప్రజల కవసర సమయంలో సహాయపడుట ప్రభుత్వయొక్క కనీసదర్మమని ప్రతి నాగరకదేశంలోనూ గుర్తింపబడింది. నిరుద్యోగులకు పని దొరకనంతకాలం ప్రభుత్వమే కొంతభృతి యిస్తుంది. ముసలితనంలో వృద్ధాప్యపుభృతి యిస్తుంది. పాక్షరీల్లోనూ, గనులు మొ॥ చోట్ల పనిచేస్తూన్నప్పుడు అపాయాలు కలిగితే మళ్ళీ కోలుకొనేవరకూ, జబ్బుచేసినపుడూ వారికి వుపయోగపడేందుకు Sickness Insurance మొదలైన స్కీములున్నాయి. వీటన్నిటినీ కలిపి సోషల్ సెక్యూరిటీ స్కీములంటారు.

తమ పురాతన దృక్పథాన్నొదలలేక, యీ ప్లాను నిర్మాతలు సరిగా యీగోతిలో పడ్డారు. ఏనాడైతే వారు 'విభజన' (Distribution)ను ఎప్పుడో చూస్తారే అని నిర్లక్ష్యంగా వొదిలిపెట్టారో, ఆరోజునే వారిప్రణాళిక ప్రజాసామాన్యంయొక్క జీవితపరిమాణమును హెచ్చించు విషయంలో పూర్తిగా శక్తివిహీనమైపోయింది. ఉత్పత్తి ఎక్కువైనంత మాత్రాన ప్రజల సౌఖ్యం యెక్కువౌతుందని చెప్పడానికి వీలేదు. అంతమాత్రాన వారి దారిద్ర్యం తీరదనికూడ యెవరినడిగినా చెప్తారు. అధికలాభాల నరికట్టాలి; ప్రజలందరకూ కనీస జీవితావసరాలు మొదలగు వాటిని కల్పించుటద్వారా, ఆ అధికోత్పత్తిని సరిగా ప్రజలందరకూ విభజనఅయేలాచూడాలి; అందుకు ప్రభుత్వం తన అధికారాన్ని, శాసనబలాన్ని, పునయోగించాలి. — కా అయితేనే యీ యెక్కువ ఉత్పత్తి ప్రజల దారిద్ర్యాన్ని పోగొట్టగల్గుతుంది, వారి జీవిత పరిమాణాన్ని హెచ్చించగల్గుతుంది. విభజనను నిర్లక్ష్యంచేస్తే మాత్రం యీ ఆశయం అసాధ్యమౌతుంది.

3. పరిశ్రమలు యెవరిపరమైయుండాలి?

“పూర్తిగా ప్రజలకు ప్రాతినిధ్యం వహించగల రాజ్యాంగంద్వారా ప్రధానమైన పరిశ్రమలన్నీ సంఘపరమైయుండాలి” అనే ముఖ్యసూత్రాన్ని కూడ ప్రైవంపకం (Distribution) తోబాటు దూరంగా నెట్టేశారు. దానిసంగతి ముందెప్పుడో చూస్తాంలే అన్నారు. ప్రపంచమంతటా యీనాడు వ్యక్తిగత వ్యాపారం యెడల, పుత్పత్తిని వ్యర్థులచేతుల్లో వదిలిపెట్టడం యెడల, (Private trade and enterprise) తీరని అసంతృప్తి యేర్పడింది. ఈ వ్యక్తిగతవిధానమే ప్రపంచంలో దార్శిన్యానికి, దుఃఖానికి మూలకారణమనే నమ్మకం యేర్పడింది. సమాజమును సరిమైన మార్గంలో నిర్మించుట యెట్లా అని తీవ్రమైన కృషి జరుగుతుంది. అటువంటి యీనాటి పరిస్థితుల్లోకూడ పరిశ్రమల యాజమాన్యం, వాటిపై అధికారం వహించుటలో ప్రభుత్వానికి గల ప్రముఖపాత్రను గుర్తించకుండా తోసివేయడం, అతి సాహసమని చెప్పాలి.

యాజమాన్యం ఎవరు వహించాలి? వాటి నిర్వహణాధికారం ఎవరిచేతిలో వుండాలి? (Ownership and Control) అనే ప్రశ్నలకు స్పష్టమైన సమాధానం రానంతకాలం భారత పారిశ్రామికాభివృద్ధి యెంతమాత్రమూ సాధ్యంకాదు. సరియైన ప్లానింగులో కొన్ని పరిశ్రమలు పూర్తిగా ప్రభుత్వపరమై నడపబడతాయి; కొన్ని పరిశ్రమలపై ప్రభుత్వం పూర్తిగా అధికారం కలిగియుంటుంది; లేకపోతే ప్లానింగు అనేదే అసంభవమౌతుంది. ఏపరిశ్రమ కాపరిశ్రమ తలొకదారి తొక్కితే, అన్నిటిమధ్య సహకారం కలలోనిమాట అవుతుంది. ఆర్థికవ్యవస్థలోని వివిధభాగములమధ్య పూర్తిసహకారం లేకపోతే ఆవిధానం ‘ప్లానింగు’ అని పిలువబడుటకే అనర్హం అవుతుంది.

ఈ విషయమును పూర్తిగా గుర్తించిన నేషనల్ ప్లానింగు కమిటీ యీవిధంగా చెప్పింది.

“దేశరక్షణ పరిశ్రమలు పూర్తిగా ప్రభుత్వపరమై యుండాలని నిశ్చయింపబడినది. ప్రధాన (కీలక) పరిశ్రమల (Key Industries) విషయంలోకూడ అధిక సంఖ్యాకుల అభిప్రాయం ప్రభుత్వపరమై యుండాలనే. ప్రజోపయోగపరిశ్రమల (Public utilities) విషయంలో - అవియేదో ఒక ప్రభుత్వాంగము (Organ of State) క్రిందే వుండాలని నిశ్చయింపబడినది. ఇతర ముఖ్యపరిశ్రమల విషయంలో యేవిషయమూ

స్పష్టంగా చెప్పలేదు; కాని అవి యెవరిచేతుల్లో వున్నప్పటికీ యేదో కొంత ప్రభుత్వం యొక్క కంట్రోలు వాటిపై వుండిరవలెనని అందరూ నిశ్చితాభిప్రాయానికొచ్చారు."

పండిట్ నెహ్రూ. 1940 ఫిబ్రవరి : (పేజీ 33 రెడ్ బుక్ నం. 2.)

ఆ యాజమాన్యంవహించే ప్రభుత్వం (State) అంటే స్వతంత్రభారత ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వంకాని, యీనాటి సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వంకాదని, పండిట్ నెహ్రూ స్పష్టంగా నిర్వచించేడు.

"కీలక పరిశ్రమలు. * పబ్లిక్ యుటిలిటీ పరిశ్రమలు పూర్తిగా ప్రభుత్వపరమైనదవలె; ఇతర పరిశ్రమలు వ్యక్తులచేతిలో వుండుట కభ్యంతరం లేకపోయినా, వాటిపై కూడా ప్రభుత్వం కంట్రోలు కలిగియుంచాలి." — అల్లావున్నప్పటికీ పరిశ్రమలు సక్రమ విధానంలో సత్వరాభివృద్ధి చెందుట సామ్యమౌతుందని నేషనల్ స్టానింగ్ కమిటీ నిశ్చయానికొచ్చింది.

15 సంవత్సరాలలో పారిశ్రామికంగా గొప్ప ఫలితాలను సాధించాలనుకుంటున్నారు. కాని అదేసమయంలో, పరిశ్రమలను వ్యక్తులపరంగా వుంచినంతకాలం స్టానింగ్ జయప్రదం కాజాలదనీ, వాటిపై యాజమాన్యం, కంట్రోలు సంఘపరం గావించినపుడే ఆ వున్న తాళాలను సాధించగలమనే విషయం నాకు విస్మరిస్తున్నారు. పరిశ్రమలను వ్యక్తుల పరంగా వదిలేసినట్లయితే ఆర్థికవ్యవస్థ పూర్తిగా అరాజకం, అల్లకల్లోలం అవుతుంది. కాని అభివృద్ధి సాధ్యపడదు.

'పరిశ్రమలు యెవరి అధీనంలోవుండాలి' అనే ప్రధాన సమస్యను ఎప్పటికో వాయిదా వేయడం మూలంగా సక్రమమైన ఆర్థికాభివృద్ధికి, కోరిన ఫలితాలను సత్వరంగా సాధించుటకూగల అవకాశాలను జారవిడిచారని చెప్పవచ్చు.

* ప్రజోపయోగకర పరిశ్రమలు. నీటి సరఫరా (Water-Supply) గ్యాస్, ఎలక్ట్రిసిటీ పరిశ్రమలు మొదలైనవి. పెట్టుబడిదారీ దేశాల్లోకూడ యీపరిశ్రమలు ప్రభుత్వ యాజమాన్యంక్రిందనో లేకపోతే మ్యూనిసిపాలిటీలు మొ॥ స్థానిక ప్రజాసంస్థల యాజమాన్యం క్రిందనో నడపబడుతున్నాయి. ఇవి ప్రజల నిత్యజీవితావసర వస్తువుల నుత్పత్తి చేస్తాయి కనుక వాటిని నడపడంలో లాభదృష్టి (Profit motive) కన్న సేవాదృష్టి (Service motive) కే ప్రాధాన్యత నివ్వవలెనని ప్రతిప్రభుత్వమూ గుర్తించింది. అందు చేత వాటిని స్వలాభకాంక్షలైన వ్యక్తులచేతినుండి తొలగించి ప్రజాసంస్థల యాజమాన్యం క్రిందకు తేబడినాయి.

4. వ్యవసాయం

వ్యవసాయం యెడల వారు కన్నరచిన దృక్పథంకూడ యింత ఆశ్చర్యకరంగానే వుంది. 15 సంవత్సరాలలో వ్యవసాయం 130% అభివృద్ధి చేయాలని వారి సంకల్పం.

నీటిసాగుదలసౌకర్యాలు (Irrigation Protection against soil erosion) (భూసారాన్ని కాపాడుట) మంచినీటికాల విత్తనాలు, ఎరువులు-మొదలైన పాతవిధానాలకే ప్రాముఖ్యత యివ్వబడింది. ఈవిషయంలో వీరు మామూలు అర్థశాస్త్ర పాఠ్యపుస్తకాల కన్న ముందుకు పోలేకపోయేరు. ప్రజల ధనంలోనుండి 1,240 కోట్ల రూపాయలు యీ వ్యవసాయాభివృద్ధికి వినియోగించాలన్నారు.

కొందరు స్వప్రయోజనపరులు భూమిని తమ ఆధీనంలో వుంచుకొని వ్యవసాయాభివృద్ధికి యెప్పుడూ అడ్డుతగులుతున్నారనీ, వ్యవసాయ పరిశ్రమలో పెట్టుబడి పెట్టి, దానిని శాస్త్రీయ పద్ధతులపై నడిపించు ప్రయత్నాలను వీరే విఘాతంబిస్తున్నారనీ, మన యీ పారిశ్రామికవేత్తలు విన్నారోలేదోకూడా, ఆ విషయమే పూర్తిగా వదిలిపెట్టేరు. 'వ్యవసాయభూముల (Agricultural holdings) పరిమాణం యెంత వుండాలి? అనేదే అతిప్రధానమైన సమస్య అని వారుద్దేశపడుతున్నారు. ఆసమస్య పరిష్కారానికి వారు 'చిన్న ముక్కలుగావున్న భూములను కలిపి పెద్దఖండాలుగా చేయుటను' సూచిస్తున్నారు.

వీరుకూడా వ్యాపారస్తులేగినక వ్యక్తిగత ఆస్తిహక్కులను యెంతో గౌరవిస్తారు! ఆ హక్కులుండితీరాలి; వాటివిషయంలో కలగజేసుకోడానికెవరికీ హక్కులేదంటారు. అటువంటి దృక్పథం కల్గియున్నవీరు; "అభివృద్ధి నరికట్టుతున్నది భూమిని తన ఆధీనంలో పెట్టుకున్న భూస్వామియేగనుక, అతడాస్థానంలోవున్నంతకాలం వ్యవసాయమును శాస్త్రీయపద్ధతులపై నిర్మించుట అసాధ్యం; ఎంత ధనం ఖర్చుపెట్టినా అనుకున్న అభివృద్ధి కలగదు." అనే పరమ సత్యాన్ని వారు విస్మరించారు.

అందుచేత వారు ఒక్క రైతువారీవిధానంక్రిందనున్న రైతును గురించే ఆలోచించారు; అతణ్ణి ఋణవిముక్తుణ్ణిచేయడం యెలాగ అనే సమస్యనే యెత్తుకున్నారుకాని, (రాక్ రెంటింగు) విపరీత మక్తాలబాధను గురించి ఆలోచించనేలేదు.

పోనీ రైతులను దారుణ దరిద్రంలో ముంచివేస్తూన్న ఆ ఋణభారమును తొలగించుటకైనా వారెట్టి మార్గం సూచిస్తున్నారు? సహకార సంఘాలద్వారా. ఆ సంఘాల

మీద యాజమాన్యం మళ్ళీ పాత వడ్డీవ్యాపారస్తులదేనట : తమ రిపోర్టు 31 పేజీలో పీఠీ క్రింది విధంగా వ్రాస్తున్నారు :

“ఈ ప్రణాళిక సమలుపరచుటకు కావలసిన మూలధనంలో దీనిని కలపలేదు; ఎందుచేతనంటే, వ్యవసాయదారుల ఋణం అంటే, యింకొక తరగతి యొక్క (వడ్డీ వ్యాపారుల) నిలవడబ్బు (Savings) అన్నమాట. ఈ నేవింగ్సు యేదోవిధంగా మళ్ళీ సహకారసంఘాలను స్థాపించి నడిపించడానికి వుపయోగిస్తాయి !”

నిరంకుశప్రభుత్వాధికారులు (Bureaucrats) యీ సమస్యల నెట్టి దృక్పథంతో చూస్తున్నారో, యీ పాఠశ్రామికవేత్తలుకూడ అట్టి దృక్పథాన్నే కన్నరుస్తున్నారు. వ్యక్తిగత ఆస్తి సంబంధాలలో యెట్టి మార్పులూ లేకుండానే రైతు యొక్క దుస్థితిని తొలగించాలనుకుంటున్నారు. భూస్వామిని ముట్టుకోకండి; అతడల్లాగే వుండాలి; వడ్డీవ్యాపారస్తుడ్ని సహకార బ్యాంకుకు దైర్ఘ్యంగా చేయండి; ఇతర అప్పలిచ్చే సంస్థలకి అతడి చేతనే పెట్టుబడి పెట్టించి అతనికే యాజమాన్యం యివ్వండి; అంతే ! యీ రైతు సమస్య పరిష్కారమైపోతుంది. ఈసూచనలహా, ప్రభుత్వాధికారులు చేస్తున్నవాటికి రవంతైనా భేదంలేదు.

కోట్లకొలది ధనం ఖర్చుపెట్టినా, ఋణాలతో, అధికపన్నులతో అణగారినయియున్న రైతులు తమ చిన్నపొలాల్లో వ్యవసాయం నడిపించేపద్ధతిలో, ఆ వ్యయంతంతా నిరుపయోగమే అవుతుంది. దానిసత్వంలోవున్న రైతులు యొక్కవ కష్టించి పనిచేసినా ఆశ్రమ ఫలితం భూస్వామీ పొందుతాడు కాని అతనికేమీ లాభంలేదు.

ఇంత పెద్దమొత్తాలు ఖర్చుపెట్టినప్పటికీ, ఈ పరిస్థితుల్లో మన వ్యవసాయానికేమైనా భవిష్యత్తు వుంటుందా ? ఏమీలేదు. భూస్వామ్య దానిసత్వంలో అణగారిన రైతులతో, ఋణగ్రస్తులైపోయిన వ్యవసాయకులతో, చిన్నచిన్న ముక్కలుగావున్న వ్యవసాయ క్షేత్రాలతో, ఇక్వోకులనాటి పాతపద్ధతులపై నడుస్తున్న యీనాటి వ్యవసాయ పూర్తిగా తొలగింపబడి, దానిస్థానంలో శాస్త్రీయపద్ధతులపై నడపబడే పెద్ద వ్యవసాయ క్షేత్రాలతో కూడిన సమిష్టి వ్యవసాయ పద్ధతులుగాని, సహకారి వ్యవసాయ విధానంగాని నెలకొల్పబడినపుడే — సర్వతోముఖమైన వ్యవసాయక విప్లవం కలిగితేనే భారతదేశ వ్యవసాయానికిగాని, భారతదేశపు రైతుకుగాని భవిష్యత్తువుంటుంది. లేకపోతే అది అంధకారమయమే.

కనీసం చేయవలసినదేమిటంటే, అటువంటి సర్వతోముఖాభివృద్ధికి కావలసిన పునాదిని నిర్మించాలి. ఇటువంటిది జరుగుతుందని అనుకోవడానికైనా యీ ప్రణాళికా నిర్మాతలు సాహసించలేరు. ఎందుచేతనంటే, దాని నొప్పుకోవడం అంటే వెనకటి ఆస్తి సంబంధాలను రద్దుపరచి, భూమిని ఆ బంధాలనుండి విముక్తిచేయడం అన్నమాట. దానికి వారంగీకరించరు. అందుచేత వ్యవసాయాభివృద్ధిని యీ ఆస్తిసంబంధాలకు బలిపెట్టేరు;

దాంతోబాటే వ్యవసాయోత్పత్తిలో తాము సాధించబూనిన ఆశయాలకుకూడ తిరోదకా
లిచ్చినదే!

ఈవిషయంలో పండిట్ నెహ్రూ యొక్క, నేషనల్ ప్లానింగుకమిటీయొక్క దృక్ప
థమే వేరు. 1940 ఆగస్టు 30 న ప్లానింగుకమిటీకి నెహ్రూ యీవిధంగా వ్రాశాడు :

“ప్రజలకు తగినకృషిని కల్పించలేని, వారికి శాంతిభద్రతల నీయలేని యేసాంఘిక
వ్యవస్థగాని యెక్కువకాలం జీవించజాలదు. భారతదేశంలో యింతకాలమూ మనం పై తర
గతుల ప్రజలను, వారి సమస్యలనుగురించే ఆలోచిస్తూ వచ్చాముకాని, అధికసంఖ్యాకులైన
రైతు ప్రజాసామాన్యం, వారిసమస్యలు పూర్తిగా విస్మరింపబడినై. ఇంకముందు యిలా
జరిగితే లాభంలేదు. ఎన్నో శతాబ్దాలుగా మోయరాని బరువులతో క్రుంగి కృశించిపోయిన
భారతదేశపు రైతుయొక్క కష్టాలకు నివారణ, అతనిస్థితిలో అభివృద్ధికి అవకాశాలు మన
ప్రణాళికలో వుండితీరాలి.”

(7 పేజీ - రెడ్ బుక్ నం. 4. పేరా 12.)

దానిమీద ‘లాండ్ పోలీస్ సర్వేకమిటీ’ యిలా ప్రకటించింది :

“వ్యవసాయభూమి, గనులు, క్లారీలు మొదలైనవన్నీ సహజసంపదయొక్క భిన్న
రూపాలు. వాటిపైస్వంతం (Ownership) సమిష్టిగా భారత ప్రజలందరిపరమై యుం
దాలి.... మార్పులుజరిగే సంధికాలం గడిచినతర్వాత సహజసంపదయొక్క యేరూపం
లోనూకూడ తాలూకాదార్లు, జమీందార్లు మొదలైన మధ్యవర్తులకు తావులేదు.”

(పేజీ 33 - రెడ్ బుక్ నం. 3)

వ్యవసాయానికి, పారిశ్రామికాభివృద్ధికి స్వప్రయోజన కాంక్షలైనవర్గాలు వెస్టెడ్
ఇంటరెస్టు కల్పించే అడ్డంకులను తొలగించుటకు నేషనల్ ప్లానింగుకమిటీ ప్రయత్నిం
చింది. ఈ ‘వెస్టెడ్ ఇంటరెస్టు’ (ప్రత్యేక ప్రయోజనాలు) తొలగింపబడకపోతే పారి
శ్రామికాభివృద్ధికికూడ తీవ్రప్రమాదం యేర్పడుతుందని వారు స్పష్టంగాగుర్తించారు; దానిని
నిర్భయంగా వెలిబుచ్చారు. దురదృష్టవశాత్తూ, మన పారిశ్రామికులకా ధైర్యంకాని, స్పష్ట
మైన వుద్దేశాలుకాని లేకపోయాయి.

వ్యవసాయంయెడల వారు కన్నరచిన యీ పురాతన సంకుచిత దృక్పథం వ్యవ
సాయోత్పత్తిలో వారు సాధించ తలపెట్టిన ఆశయాలను చేరకుండా చేయుటేకాక, పారి
శ్రామికాభివృద్ధికిగల అవకాశాలనుకూడ పూర్తిగానాశనంచేస్తుంది. ప్లానుప్రకారం వుత్పత్తి
అయే పారిశ్రామిక వస్తువులకు మార్కెట్టు - అవస్తువులను కొనవలసినవాడు - భారత
దేశపు రైతే. యంత్రాలు మొదలైనవాటి నుత్పత్తిచేసే పెద్దపరిశ్రమలు ఆగిపోకుండా పని
చేయడం, చేయకపోవడం చివరకు రైతువల్లనే నిర్ణయింపబడుతుంది. పారిశ్రామిక ప్రణా
ళిక లన్నిటియొక్క భవిష్యత్తు రైతువల్లనే నిర్ణయింపబడుతుంది.

(3)

“భూస్వాముల బానిసత్వంలో మోయరాని పన్నులభారంతో ఆతడినినొక్కిపెట్టండి; ఆతనిచేతిలో యేవస్తువులు కొనడానికి దమ్మిడివుండదు; కొనుగోలుకర్తలేని రైతు పారిశ్రామిక వస్తువులకు ‘కస్టమరు’గా యేమీ వుపయోగించడు.” అంటే, పారిశ్రామికాభివృద్ధి అరికట్టబడుతుంది దన్నమాట.

భూస్వామిని, వడ్డీవ్యాపారిని తొలగించండి; వ్యవసాయాన్ని స్వప్రయోజనపరుల బంధనాలనుండి విముక్తిచేయండి. అప్పుడు రైతు యెక్కువ వుత్పత్తి చేయగలడు. పారిశ్రామిక వస్తువుల నెక్కువగాకొనే మార్కెట్టుగా బాగా వుపయోగిస్తాడు.

మన పారిశ్రామికులు భూస్వామిని యెదుర్కోడానికి సాహసించలేకపోయారు. అంటే తమ వస్తువులకు మార్కెట్టును వోదులుకున్నారన్నమాట. అల్లావోదులుకుని కూడా వారు పారిశ్రామికోత్పత్తిలో 500% అభివృద్ధి సాధించాలనుకుంటున్నారు !

వేరువేరు ఐటమ్ముకు అవసరమైన పెట్టుబడిధనం గురించి మనం యెక్కువ వివరంగా పరీక్షించనక్కర్లేదు. వారిచ్చిన సంఖ్యలను పూర్తిగా ఒప్పుకోకపోవచ్చు. అయినా విద్యాభివృద్ధికి, ఆరోగ్యాభివృద్ధికొరకూ పెద్ద మొత్తాలను బదులుచేయాలనేసూచన బాగానే వుంది. సత్వరపారిశ్రామికాభివృద్ధి జరగాలంటే సర్వతోముఖమైన విద్యాభివృద్ధి, ఆరోగ్యంలో యెక్కువశ్రద్ధ తీసికోవడమూ అవసరమనే విషయం అందరూ ఒప్పుకొనేదే.

కాని, యీవిషయంలోకూడ అంచనాలు వేయడంలో తగినశ్రద్ధ తీసుకొన్నట్టులేదు. కొన్ని ఐటమ్ము రెండుసార్లు లెక్కలోకివచ్చాయి. ఉదాహరణకి, బిల్డింగ్సు, విద్యకు, హాస్పిటల్సుకి కావలసిన మూలధనంలో కొంత (ఇనుము, సిమెంటు, కలప మొ॥) పారిశ్రామికోత్పత్తిలోనుండే వస్తోంది. వేరే అప్పుచేయనక్కరలేదు. కాని ప్రణాళికలో దీనినికూడ యితరచోట్లనుండి బదులుతేవలసిన కొత్త మూలధనంగానే లెక్కవేశారు.

5. పైనాన్ను

ప్రణాళికా నిర్మాతలు దానికి కావలసిన ధనమును సేకరించుటకీ క్రింది మార్గాలను సూచించారు.

స్టైరింగు నెక్యూరిటీలు	1,000	కోట్లు	(రిజర్వ్)
నిలవ ధనం (Hoarded wealth)	300	కోట్లు	
విదేశ వ్యాపారంవల్ల	600	కోట్లు	
విదేశాలనుండి అప్పు	700	కోట్లు	
నేవింగ్సు	4,000	కోట్లు	
సృష్టించబడిన డబ్బు అంటే. ఇన్ ఫ్లేషన్	8,400	కోట్లు	

తామిచ్చిన సంఖ్యలు సరిగా వున్నాయా లేదా అని వారెక్కువగా విచారించినట్లు తోచదు. అంటే, యిప్పుడే 10,000 కోట్ల రూపాయల మూలధనం సేకరించలేక పోతామని కాదు. కాని వేర్వేరు ఐటమ్మునుండి వస్తుందనుకన్న సంఖ్యలన్నీ పూహమీదనే ఆధారపడి వేసినట్లుంది.

రాజకీయాధికారం భారత ప్రజల చేతుల్లో వున్నట్లయితే, విదేశాలనుండి అప్పులు తీసికొనుటకు ఏ అభ్యంతరంవుండదు; వుండనక్కర్లేదుకూడాను. కాని ప్రణాళికా నిర్మాతలు చెప్పినట్లు పూర్తి రాజకీయ స్వాతంత్ర్యం లేకుండా ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యం, మాత్రమే వున్న పరిస్థితిలో, విదేశాలనుండి అప్పుపుచ్చుకోవడమంటే మన సంపదను. మన ప్రజలను దోచుకొనేందుకు కొత్త ప్రయోజనాలను (Vested interests) సృష్టించి వాటికి అవకాశాలు కల్పిస్తున్నామన్నమాట.

ఒక్క స్టైరింగు నెక్యూరిటీల ఐటమ్ మాత్రం ఖచ్చితంగా కన్నదుతోంది. ఇప్పటికే రిజర్వుబాంకు ఆధీనంలో 700 కోట్ల రూపాయల విలువగల నెక్యూరిటీలున్నాయి. ఈ ధనం దేశంయొక్క సొత్తు. ప్రజలంతా అధికధరలు, అర్ధాకలి, కరువులు అనుభవించితేనే యీ స్టైరింగు నెక్యూరిటీలు అక్కడ నిలవుండడానికవకాశం కల్గింది. అందుచేత ఆధనం అంతా మన పరిశ్రమల అభివృద్ధికి ప్రత్యేకించబడవలసిందే.

కాని యీ నెక్యూరిటీలు పునయోగంలేని రోడ్లువేయడానికో లేక యే యితర పనులకో ఖర్చుపెట్టబడే ప్రమాదంవుంది. నిజానికి, అటువంటి ప్లాను యేవో వున్నట్లుగానే

వుంది. వెంటనే ప్రజాభిప్రాయం మేల్కొని వాటిని సరిగా వినియోగపడేలా అందోళన చేస్తేనేరప్ప ఆ ధనం అంతా అనవసరమైన, నిరుపయోగమైన స్కీములమీద వృధాగా వ్యయం చేయబడుతుంది. పైగా, యింకో ప్రమాదంకూడ లేకపోలేదు. క్రిందటి యుద్ధం అఖరైనాక రూపీ-స్టెర్లింగు ఎక్స్చేంజిరేటు (Rupee-sterling Exchange Rate)ను కృత్రిమంగా 2 షిల్లింగులు చేయడంమూలంగా యుద్ధకాలంలో ఇండియా సంపాదించిన దాన్లో చాలభాగం మన చేతికిరాకుండా పోయింది. ఇప్పుడుకూడ రూపీ-స్టెర్లింగు రేషియోలో యేదో మార్పులు తెచ్చి యీ ధనం అంతనూ కొల్లగొట్టు అవకాశాలు లేకపోలేదు. అటు వంటివేవీ జరగకుండా వుండాలంటే ప్రజాభిప్రాయం మేల్కొని తగిన శ్రద్ధతీసికోవాలి.

‘స్టెర్లింగు సెక్యూరిటీలు భారత ప్రజల సొత్తు. అది మన పరిశ్రమల అభివృద్ధికి మూలధనంగా వుపయోగపడాలి’ అని ప్రణాళికా నిర్మాతలు చెప్పినది అక్షగాలా నిజం.

ప్రణాళిక మొత్తంలో యేమాత్రమూ అంగీకరించడానికి వీలేనిది 3,400 కోట్లధనం కొత్తగా సృష్టించాలనే సూచన.

సృష్టించబడిన ధనం అంటే ఇన్ ఫ్లేషనుకి మారుపేరు. పేరుతోతప్ప రెండింటికీ యేమీతేడాలేదు. ఈరోజున ఇన్ ఫ్లేషన్ యొక్క ఫలితాలను మనం ప్రత్యక్షంగా (చూస్తూనే) అనుభవిస్తూనే వున్నాము. అన్ని వస్తువుల ఖరీదులూ యెన్నోరెట్లు పెరిగిపోయి ప్రజల కందుబాటులో లేకుండా పోయాయి. ప్రజాసామాన్యం అంతా అంతులేని కష్టాలకు గురియౌతున్నారు. కనీస జీవితావసరాలుకూడ దొరకని పరిస్థితి యేర్పడింది.

ధనం సృష్టించాలనే సూచనయొక్క అర్థంయేమిటంటే, కాగితపు నోట్లను యితోడి కంగా ప్రభుత్వ ప్రెస్సులో ముద్రించి, కరెన్సీనెక్కువ చేయడం అన్నమాట. ఈ కాగితపు నోట్లను చలామణీలోపెట్టడం; ఆ డబ్బుతో, వస్తువులు, పని, సరుకులు మొదలైన వాటిని కొనడం జరుగుతుంది. ఫలితం? ధరలు రోజురోజుకీ పెరిగిపోతూంటాయి; డబ్బు యొక్క విలువ (కొనుగోలుశక్తి) క్రమంగా తగ్గిపోతుంది. ఈ ఫలితాలను ఈ రోజున మనం చూస్తూనేవున్నాము. ప్రజలలో అధికసంఖ్యాకులకు వారి ఆదాయం - ఒక ప్రక్క ధరలు రోజురోజుకీ పెరిగిపోతూంటే - సత్యజీవితావసరాలకు కూడ చాలదు. చాలీ చాల కుండా తినవలసిన పరిస్థితి, పూర్తిగా వస్తుండవలసిన దుర్గతికూడ పట్టవచ్చును. ఇది యెందుచేత జరుగుతుందంటే యీ సృష్టింపబడిన అదనపు కరెన్సీతోబాటు సరుకుల వుత్పత్తి యేమీ యెక్కువ కావడంలేదుకనుక.

సృష్టింపబడిన డబ్బుయొక్క అర్థం యేమిటంటే ముద్రాయంత్రం, పేపరు సహాయంతో కరెన్సీని యెక్కువచేయడం అన్నమాట. ఈ పేపరు కరెన్సీకి వెనకాల బంగారం యొక్క మద్దతులేదు. పోనీ యీ అదనపు కరెన్సీకి సరిపడిన సరుకులైనా అధికంగా వుత్పత్తి ఔతున్నాయా అంటే అదీలేదు. ఈ కొత్తకరెన్సీ వట్టి కాగితంతప్ప. అన్యమేమీ కాదు. ఈరోజున మనదేశంలో జరుగుతున్నట్లే, మొత్తం కరెన్సీ యెక్కువౌతుంది కాని

దానితోబాటు సరుకుల వుత్పత్తిమాత్రం పెరగదు. తత్ఫలితంగా ధరలు ఆకాశం అంటుతాయి; డబ్బుయొక్క కొనుగోలుశక్తి క్షీణిస్తుంది. ధరలతోబాటు ఆదాయంకూడ అంత త్వరగానూ పెరుగుతూంటే యిబ్బందిలేదు. కాని అదల్లా జరగదు. అధికసంఖ్యాకుల ఆదాయాలు యిండుమిండు మునపటిలాగే వుండిపోతాయి. అటువంటి వాళ్ళందరూ యీ ఇన్ ఫ్లేషన్ వలన తీరని కష్టనష్టాలకు లోనౌతారు. ప్రజాసామాన్యం తిండిలేక మాడవలసిన పరిస్థితి యేర్పడింది.

ఈ సృష్టించబడిన ధనం, పరిశ్రమలకు పెట్టుబడిగా యేవిధంగా మారుతుందో మనకు తెలిసిన విషయం. పరిశ్రమలకు మూలధనంగా వినియోగపడుటకుగానూ యీ కాగిత రూపంలోవున్న డబ్బు, ఇనుము, బొగ్గు, మొదలైన ప్రత్యక్షోపయోగంకల వస్తు రూపంలోకి మారాలి. ఇదియేవిధంగా జరుగుతుంది?

చిట్ట చివరకు జరిగేదేమిటంటే, ఇనుము, బొగ్గుపని వారికి కాగితపు కరెన్సీలోనే జీతాలిస్తారు. ఇన్ ఫ్లేషను, అధిక ధరల మూలంగా వారిని వస్తుపడుకొనేస్థితికి తేవడం జరుగుతుంది; ఈ పనివారల నోరుకొట్టి పెట్టుబడిని సంపాదించడం జరుగుతుందన్నమాట.

ప్రణాళికా నిర్మాతలు మూలధనం సమకూర్చుతలపెట్టిన విధానం యిదీ. ఈ మూలధనం పేపరు నోట్లలోనుండి రావడంలేదు; ఇన్ ఫ్లేషన్ మూలంగా ప్రజలకు తిండిలేకుండ మాడ్చడంద్వారా వస్తుంది. ప్రజల అవసరాలను కనీసస్థితికి తగ్గించుకొనేటట్లుచేసి తమ వ్యవస్థను నిర్మించబూనుకున్నారు. "3400 కోట్ల రూపాయలు సమకూరేవరకూ మీ నిత్య జీవితావసరాలను వోడులుకో"మని ప్రజలను అడగాలంటారువీరు.

"పెద్ద ఆశయాలను సాధించుటకుగానూ మనం యిప్పుడు కొంచెం కష్టపడాలి; త్యాగాలు చేయాలి." అని చెప్పి ప్రజలపై అనవసర కష్టాలను రుద్దుతుందీ ఇన్ ఫ్లేషన్ కావాలనే 15 సం॥రాల ప్రణాళిక. ఇప్పటికే సామాన్య ధారితీయుడు కనీస జీవితావసర వస్తువులే లేకుండావున్నాడు. అటువంటి పరిస్థితుల్లో యీష్టాను కవసరమైన 10,000 కోట్ల రూపాయల్లో యిండుమిండు మూడోభాగం ఆ దౌర్భాగ్యజీవులనుండియే వసూలుచేయాలని చెప్తున్నారంటే యీ పారిశ్రామికాధికారులు వాస్తవిక పరిస్థితులను పూర్తిగా విస్మరించి పూహ సౌదాహ్లో విహరిస్తున్నారనే చెప్పవలసివస్తుంది.

ప్రస్తుత పరిస్థితితో పోల్చిచూస్తేనేతప్ప యీష్టానులో యిమిడివున్న ఘోరమైన ప్రమాదం పూర్తిగా అవగాహనకాదు. ఇప్పుడున్న ఇన్ ఫ్లేషన్ వల్లనే ప్రజలు అల్లాడుతున్నారు ఇన్ ఫ్లేషన్ వల్లనే బ్లాక్ మార్కెట్లు, నిల్వవ్యాపారస్తులు (Hoarders) బయల్దేరి లక్షలకొలది ప్రజల చావులకు కారణభూతమయ్యారు. జీవితావసరవస్తువు ప్రజల కందుబాటులో లేకుండాపోయాయి. అయినాకూడ, ప్రణాళికలో కావాలన్న ఇన్ ఫ్లేషన్ తో పోల్చినట్లయితే యీ రోజున వున్న అదనపు కరెన్సీ చాల తక్కువగా కనిపిస్తుంది.

1939 — 43 మధ్య అదనంగా చలామణీలో కొచ్చిన నోట్ల విలువ 580 కోట్లు (డాక్టర్. రావు. War and Indian Economy) అంటే సగటున సంవత్సరానికి 145 కోట్లన్నమాట. కాని యీ ప్రణాళిక ప్రకారం సగటున సంవత్సరానికి రు. 228 కోట్ల అదనపు డబ్బు సృష్టింపబడుతుంది. అంటే యిప్పటికన్న 66% యెక్కువన్నమాట.

ఇప్పటికన్నా యెన్నోరెట్లు తీవ్రమైన ఇన్ ఫ్లేషన్ - ఇదీ యీ ప్లానులోని విషయం. ఇది యెంత పెద్దమొత్తమో యీ క్రింది విషయాలు చూస్తే తెలుస్తుంది. 3,400 కోట్ల రూపాయలంటే, ప్రస్తుత మన మొత్తం జాతీయాదాయానికి 14 రెట్లు. ప్లానుప్రకారం 15 సంవత్సరాల తర్వాత వస్తుందనుకునే ఆదాయంలో సగంకన్నా యెక్కువన్నమాట.

ఉత్పత్తికూడ వెంటవెంటనే యెక్కువవుతూవుంటుంది. అందుచేత కరెన్సీ యెక్కువగా సృష్టించినా ఇన్ ఫ్లేషను, అధికదరలు, తిండిలేకపోవడం మొదలైన దుష్ఫలితాలు కలగవని ప్రణాళికానిర్మాతలవాదం. కాని యిదితప్పు. అదనపు కరెన్సీ సృష్టింపబడి చలామణీలోకిరాగానే కొత్తసరకు మార్కెటులోకి రాజాలదనే ప్రాథమికవిషయాన్నికూడ యీవాదన గుర్తించుటలేదు. ఈరెంటికిమధ్య యెప్పుడూ కొంతదూరం, కొంతఆలస్యం (lag) వుంటుంది. అది యెక్కువగావుంటుండా, తక్కువగానా అనేది భిన్నపరిశ్రమల యొక్క భిన్నతరహానుబట్టి నిర్ణయింపబడుతుంది. మధ్యకాలంలో, కరెన్సీ యెక్కువౌతుంది. కాని దానికితగిన అదనపుసరుకు మార్కెటులోకిరాదు. ప్రతిసంవత్సరమూ ఇదే క్రమం జరగడాని కవకాశంవుంది. అంటే ప్రణాళికకాళ్ళం 15 సంవత్సరాలాకూడ ఇన్ ఫ్లేషన్ అంతఃంతకు యెక్కువై తీవ్రరూపం దాల్చుతుంది.

ప్రణాళికమొదట్లో పజలకు అవసరమైన వస్తువులనుకూడ అధికంగా ఉత్పత్తిచేయడం తమ ఉద్దేశమనీ, అందుకుగాను బట్టలమిల్లులు మొదలైన ప్రజోపయోగవస్తువుల ఉత్పత్తిచేసే పరిశ్రమలను అభివృద్ధికి తమప్లానులో తగినస్థానం యివ్వబడినదనీ నిర్మాతలు గట్టిగాచెప్పారు. కాని తర్వాత యీ మూలదనం నేకరించడం దగ్గరకొచ్చేసరికి వారికి ఇన్ ఫ్లేషన్ కన్న మార్గాంతరం దొరకలేదు. ఆ ఇన్ ఫ్లేషన్ యొక్క ఫలితంయేమిటో మనం చూడనేచూశాము. జీవితావసరవస్తువులను ప్రజాసామాన్యానికి అందకుండాచేసి, వారిని పస్తు పడుకోబెట్టుతుంది.

మనదేశంయొక్క స్థితిని మార్చాలంటే, వెనుకటి బీద వ్యావసాయికదేశాన్ని ధనవంతమైన పారిశ్రామికదేశంగా మార్చాలంటే, భారతప్రజలు అసమానత్యాగాలుచేయుటకు నిర్ణయపడితేనే సాధ్యపడుతుంది. దేశంలో బీదతనం, దుస్థితి తొలగించి దేశసంపద నభివృద్ధి చేయుటకుగాను యెటువంటి త్యాగాలు చేయుటకైనా, యెట్టి కష్టాలనుభవించుటకైనా వెనుదీయరు భారతప్రజలు. నిజమే, కాని యీవారము వివిధతరగతులమీద వారివారి శక్తిని బట్టి మోపబడాలి. ఇప్పుడు త్యాగాలు చేస్తున్నామంటే వాటిఫలితాలు ముందు మనకు

లబించాలి; ప్రజలపై మోపబడిన అధికభారాలు, ప్రజల ప్రయోజనాలను, సౌఖ్యాన్ని యెక్కువచేయుటకు అవసరమైనవిగా యుండాలిపుడు. అంతేకాని, భారమంతా ఒకరిమీద మోపి, ప్రజాసామాన్యాన్ని తీవ్రభారాలకు లోనుగావించి. యేదో కొద్దిమందికిమాత్రమే లాభకరమైనవిగా ఉండరాదు. భారం అందరూ వహించాలి తమతమ శక్త్యానుసారం; ఆకృషి ఫలితాలను అందరూ అనుభవించాలి.

ఇన్ ఫ్లేషన్ పద్ధతి మంచిది కాదనుట కిదీకారణం. ఇన్ ఫ్లేషన్ ద్వారా మూలధనం నేకరించబూనడం అంటే సామాన్యప్రజలను దోచుకోవడమన్నమాటే! ఎందుచేతనంటే. దానివలన కష్టాలన్నీ, భారమంతా బీదప్రజల నెత్తిన పడుతుంది. ధనవంతులుమాత్రం తప్పించుకుంటారు. ఒకప్రక్క బీదవాడికి తిండికూడ దొరకని పరిస్థితికి తీసికెడుతుంది; జీవితావసరవస్తువుల ధరలను యెన్నోరెట్లు యెక్కువచేసి ప్రజలకు అందకుండాచేస్తుంది; ఇంకోవైపు ధనవంతులధరాన్ని, యజమానుల లాభాలను యెన్నోరెట్లు యెక్కువచేస్తుంది. కష్టాలు ప్రజాసామాన్యం పక్షపాలనవస్తుంది; లాభాలు కొద్దిమంది ధనవంతులు పొందుతారు. ఈ ప్రణాళికలో సూచించినంత పెద్దయెత్తున అదనపు రెన్సి సృష్టించబడినట్లయితే అది యెన్నడూ కనివిని యెరుగని పారిశ్రామిక సంక్షోభానికి దారితీస్తుంది; ధానితో ఆర్థిక వ్యవస్థ అంతా పూర్తిగా నాశనమైపోతుంది.

ఈసూచన చేసేటపుడు యిటువంటి దుష్ఫలితాలు కలుగవచ్చుననే గుర్తింపు వారికి కూడ కలుగకపోలేదు. వారి మెమోరాండమ్ 48 పేజీలో చెప్పినట్లు :

“ఇంత పెద్దయెత్తున సృష్టించినధనమును ఆర్థికాభివృద్ధికి పెట్టుబడిగా వుపయోగిస్తే ప్రణాళికా కాలంలోని యెక్కువభాగంలో ప్రజలచేతులోవుండే కొనుగోలు శక్తికి, మార్కెటులోదొరికే సరుకుకి మధ్య యెంతోదూరం యేర్పడేలావుంది.”

ఇంతకుముందు ప్రధానపరిశ్రమలపై యాజమాన్యం విషయంలో ప్రభుత్వ ప్రశక్తిని అతిజాగ్రత్తగా విస్మరించారు. అనినిప్పుడు యీ ఇన్ ఫ్లేషన్ సందర్భంలో గుర్తింపక తప్పి దికాదు. ప్రభుత్వం జోక్యం కలుగజేసికోవలసి వుంటుంది అని చెప్పక తప్పలేదు.

అంటే, ఇన్ ఫ్లేషన్ వల్ల ప్రజలు కష్టనష్టాలకు లోనౌతారనీ, వారి ఆదాయం నిత్య జీవితావసరవస్తువులలో కొద్దిభాగం కొనుక్కునేందుకుకూడా సరిపడని పరిస్థితి యేర్పడుతుందనీ మన పారిశ్రామికాలు గుర్తించవలసివచ్చింది. ప్రజల అవసరాలుతీరవు, వారి ఆదాయంయొక్క కొనుగోలుశక్తి చాలా తగ్గిపోతుంది; ఇదీ ఇన్ ఫ్లేషన్ వల్ల యేర్పడే పరిస్థితి.

ప్రస్తుత అవసరాలను, ఖర్చును తగ్గించుకుని ఆర్థికాభివృద్ధికొరకు ధనమును, నేకరించుటకుగాను యీ ఇన్ ఫ్లేషన్ కన్న న్యాయమైనవి, దీనికన్న మంచివీ మార్గాంతరాలున్నాయి.

లాభాలను కనీసానికి తగ్గించి అపైదంతా ప్రభుత్వం తీసికోవాలి; విలాసవస్తువులను పూర్తిగా తగ్గించాలి. పెద్దపెద్ద జీతాలు, కమిషన్లు తగ్గించాలి; జీవితావసరవస్తువులకు ఖచ్చితమైన రేషనింగు అమలుజరపాలి; ఇటువంటివాటివల్ల భారం అందరిపై సమానంగా ప్రజలందరియొక్క త్యాగముమీద ప్రణాళిక జయప్రదంగా నిర్మింపబడుతుంది. కష్టపడే దొకరూ, లాభంపొందేది మరొకరూ అయేపరిస్థితి తప్పదు. లాభాల నరికట్టడం విషయంలో ప్రణాళికా నిర్మాత లొక్కమాటకూడా చెప్పకుండా పూరుకోవడం ఆశ్చర్యకరంగానే వుంది. వైగా కొత్తమూలధనం సృష్టించుటకు ఇన్ ఫ్లేషన్ మహామంచి పద్ధతి అని సూచిస్తున్నారు.

నిజానికి ప్రణాళికను ఇన్ ఫ్లేషన్ ధనంతో నడిపించ పూనుకోవడంఅంటే ప్రజాభిప్రాయాన్ని వ్యతిరేకం చేసుకోవడమన్నమాట; ప్లానును ప్రజలు వ్యతిరేకించేలాచేయుట కింతకన్న వేరే ఆహ్వానం అవసరంలేదు.

6. అంకెల ప్లాను : (A plan of Figures)

వైగా ప్లాను ప్రవీణులచే తయారుచేయబడినట్లులేదు. ఉత్పత్తిలోని వివిధభాగాల మధ్య సమన్వయం కల్పించుటకెట్టి ప్రయత్నమూ కన్పించదు. ప్రధాన పరిశ్రమలు - చిన్న పరిశ్రమలు; పరిశ్రమలు - వ్యవసాయం; దేనికది విడిగా విడిగా సంబంధంలేకుండా వున్నాయి. ఉత్పత్తిలో వివిధభాగాలమధ్య కనీసమైన 'చెక్కికల్ కో. ఆర్డినేషన్' వుండేలా చూచుటకైనా యెట్టి ప్రయత్నమూ చేసినట్లు కన్పడదు.

ధనం ఒక్కటివుంటే చాలు. నూతన ప్రపంచాన్నే సృష్టించేయవచ్చునను అంతు లేని విశ్వాసంతో, పెద్దపెద్ద మొత్తాలను ఒకదానికొకటి కలిపి యీ ప్రణాళికను తయారు చేశారు. కొంత వుత్పత్తికి యింతధనం అవసరం అవుతుందని చూపించుటకన్నా యెక్కువేమీ సాధించలేకపోయారు వారు. మన పారిశ్రామికవేత్తలు యింతకన్న అధికం యేమీ చేయలేకపోవుట యెంతో శోచనీయం.

నేషనల్ ప్లానింగు కమిటీ అధికాభివృద్ధికి అవసరమైన వివిధ విషయాలను, సమస్యలను యెంత సమగ్రంగా చర్చించి స్పష్టమైన నిర్ణయాలనుచేసిందో ఒకమారు జ్ఞాప్తికితెచ్చుకుంటే యీ ప్లాను పెడదారిబట్టి ఒక అడుగు వెనక్కి వేసిందని చెప్పక తీరదు. ప్లానింగు కమిటీ సూచించిన ప్రతి ప్రాథమిక సూత్రమూ యీ 15 సంవత్సరాల ప్లానులో నిరాకరింపబడింది. ప్లానింగు కమిటీ నిర్ణయాలలో నిజంగా జాతీయంగావున్నదాని నంతనూ త్రోసి పుచ్చి, వట్టి పెట్టుబడుల పునాదిమీద ప్రణాళికను నిర్మింపబూనడం, జాతీయ ప్రణాళికను తోసిపుచ్చి దానిస్థానంలో వర్తకుల ప్లానును ప్రవేశపెట్టడమే. ఈ ప్రణాళికా నిర్మాతలు సరిగా యీ పెడమార్గాన్నే పడ్డారు.

ఈ ప్రణాళికలోకల్లా అభివృద్ధికరమూ, జాతీయమూ అయిన భాగం ప్రధాన పరిశ్రమలు ముందుగా అభివృద్ధిచేయాలన్న సూచన ఒక్కటే; నిజంగా, యీ పెద్ద పరిశ్రమలు అభివృద్ధిచెందితేనే తప్ప దేశానికి మోక్షంలేదు. ఈ 'డిమాండు' విషయంలో ప్రతి జాతీయవాదీ, ప్రతి భారతీయుడూ ప్రణాళికానిర్మాతలతో యేకీభవిస్తాడు.

కాని, యీ ప్రణాళిక పంపకం (Distribution) విషయం అసలు చర్చించకుండా వొదిలిపెట్టింది. సరియైన పంపకం లేకుండా ప్రజల జీవితపరిమాణాన్ని హెచ్చుచేయాలనే ఆశయం నెరవేరే అవకాశాలే వుండవు.

ఈ ప్రణాళిక ప్రధాన పరిశ్రమలు ప్రభుత్వపరమై యుండుట కంగీకరించక ఆవిషయా న్నెప్పటికో వాయిదా వేసింది. ప్రస్తుతం మట్టుకు 'ప్రైవేటు ఎన్ టర్ ప్రైజు' (పరిశ్రమలలో వ్యక్తులకే యాజమాన్యం) మీదనే ఆధారపడదలచింది. ఆ పద్ధతిలో ప్రణాళిక సాధించ బూనిన ఆశయాలు నెరవేరుట అసాధ్యమనే చెప్పవలసివస్తుంది.

వ్యవసాయం విషయంలో భూస్వాములహక్కుల నేడుర్కొనే గుండెలులేక పాత పద్ధతులనే సూచించింది. కొద్దిపాటి నిర్మాణంతోనే వ్యవసాయాభివృద్ధిని సాధించ దలపెట్టిందీ ప్రణాళిక. కాని అలాచేయడం మూలంగా సాధించబూనిన పారిశ్రామిక, వ్యావసాయిక ఫలితాలు చాలదూరమౌతాయని గుర్తించడంలేదు.

ఇన్ ఫ్లేషన్ ద్వారా ప్రణాళికకు ధనంచేకూర్చదలపెట్టడం అన్యాయం, అక్రమం అ సూచనను చేయడం ప్లానుయెడల ప్రజాసామాన్యాన్ని వ్యతిరేకంచేసుకోవడమే. మొత్తం మీద యిది వాస్తవిక పరిస్థితులతో సంబంధంలేని వట్టి అంకెల ప్రణాళికగా తయారై పూరుకుంది. వ్యక్తిగత ఆస్తిహక్కులు, స్వలాభంకొక్షించే వివిధ ప్రయోజనాలు (Vested interests) మొదలైనవి ప్లానింగుకు అటంకాలుగావుంటాయనే విషయాన్నే మరచిపోయిందీ ప్రణాళిక; ప్రజల జీవితపరిమాణం పెంచుచుతే ప్రవానమైన ఆశయ మనే విషయాన్నికూడ విస్మరించింది. పూర్తిగా వ్యాపారస్తుల ప్రణాళికగా తయారై పూరుకుంది.

ఇది జాతీయ ప్రణాళికయనిగాని, ఆర్థిక పునరుజ్జీవనానికి వుపకరించే ప్లాను అని గాని యెవరూ అనలేరు. మన పారిశ్రామిక వేత్తలు యింతకన్న యెక్కువచేయలేక పోయారంటే చాల శోచనీయమైన విషయం. వారీవిషయంలో పూర్తిగా అపజయం పొందుటకు కారణం వారు నేషనల్ ప్లానింగుయొక్క ప్రాథమిక సిద్ధాంతాల్నటినీ త్రోసి పుచ్చుతే. వారికి మేం యిచ్చే సలహా యిది :

మళ్ళీ నేషనల్ ప్లానింగు కమిటీ కృషినంతనూ సరిగా అవగాహనచేసికొని యింత కన్న మంచి ప్రణాళికను - మీ హోదాకు, అనుభవానికి వన్నెదెచ్చేదానిని - తయారు చేయండి. మీరీమాట తయారుచేసే ప్లాను యెలావుండాలంటే ప్రజాసామాన్యం దానిని తమ ప్రణాళికగా తమ ఆర్థికస్థితిని బాగుపరచే జాతీయ ప్రణాళికగా పరిగణించేదిగా వుండాలి. ప్రజలు వుత్సాహంతో తద్విజయసాధనకు తోడ్పడేదిగా వుండాలి.

మనసు ఫౌండేషన్ పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం పంఖ్య	TPLA110B117
పుస్తకం పేరు	తాతాదిర్లా ప్లాస్
తారీఖు	26/10/24
ముందు లిట్ట	yes
వెనుక లిట్ట	NO
మొత్తం పేజీలు	29
పెద్ద సైజు పేజీలు	NO
ఖాళీ పేజీలు	0
లేవి పేజీలు	NO
తయారు చేసినది	Ch. Ramya
పేజీలు విడదీసినది	Tha. Sing
స్కాన్ చేసినది	Mounika
పరీక్ష చేసినది	HEMA
పేజీలు పరిచూసినది	
ఫైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
పరిస్థితి	Good.